

емиграцията. На страниците на "Летоструй" той съобщава за изграждането на българските храмове в Букурещ и Галац. Строежът на галацката църква продължил повече от три години, което кара Данов да изрази съмнението, че ще бъде завършена. При постоянните си пътувания Данов става посредник между българските дейци във Виена и в румънските градове. Посредничи между църковните дейци в Цариград и емигрантите отвъд Дунав. Доказателства за последното е писмото му до д-р Селимински от януари 1866 г., където подробно описва последните събития в турската столица, ролята на Мидхат паша, който "твърде много подежда върху правителството и подтикна работата на черковний въпрос..., но си отиде и пак не бе нищо", огорчен приключва Данов.<sup>25</sup>

В писмата му намират място важни светски и политически прояви. Той описва подробно на съдружниците си във Виена вечерта, когато за пореден път българската емиграция в Браила се събира у Попович, за да отбележи раждането на в. "Българска пчела". От написаното през декември 1864 г. научаваме пък за клуба на българските първенци в същия град. Първите търговци и интелектуалци се събирали вечер в градското казино, за да обсъждат и решават важни въпроси, актуални проблеми. Според казаното от Данов в него членували Н. Ценович, Д-р Селимински, К. Попович, Н. Симович и други познайници.<sup>26</sup>

Според скромните си възможности Данов се опитва да подпомогне изявите на своите сънародници. В равностетката на Сдружението за 1863 г. са записани 46, 50 гр. за "депутация в Браила за Кирил и Методи". Вероятно става дума за депутацията от представители на браилските българи в Моравия по повод 1000 годишнината на мисията на св. св. Кирил и Методий. Записани са и 28 гр. за "депутация в Браила", вероятно внесени при второ спомоществование по същия повод.<sup>27</sup> Данов активно се ангажира при назначението на българин за окръжен лекар в Болград, при решаване съдбата на Болградската гимназия, приобщаването на емиграцията към църковнонационалното движение и др.<sup>28</sup>

Христо Г. Данов поддържа контакти с личности от различните течения в националноосвободителното движение. Известни от литературата са отношенията му с Раковски в началото на 60-те години и с водачите на революционната емиграция през 70-те - Христо Ботев и Любен Каравелов. Книжарят Данов издава и разпространява поредицата "Разкази за старовременни хора" на Каравелов и аритметиката на Ботев. В същото време той е в постоянни контакти с Евлоги Георгиев и други водачи на т.н. "стари" "нашите чорбаджии в Букурещ", както сам ги нарича. През 1868 г. използват престоя му във Виена, за да плати на В. Стоянов 50 л.т. да се подготви и присъедини към Българската легия в Белград. - "та веднага да тръгне за Белград, дето да следва военно изкуство". В следващите си писма до Дринов той подробно описва как е изпълнил възложената му поръчка.<sup>29</sup> Във връзка с отношенията на книжарницата с Добродетелната дружина интерес представлява фактът, че сред длъжниците на предприятието за 1869/70 г. е записана и Дружината с дълг 1259 гр. При създаването на БТЦК Данов също се намесва като се ангажира с избора на в. "Народност" - орган на Комитета.